

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2551

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลปันต
อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2551

หลักการ

การออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2551 เพื่อที่จะรักษาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในชุมชนจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยพิจารณาจากสัตว์ที่นำมาเลี้ยงไว้ในความครอบครองเป็นเจ้าของหรือปล่อยสละจากการครอบครองปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม อาจเป็นปัญหาต่อผู้เลี้ยงชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้ เช่น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรคจากสัตว์ไปสู่คน เช่น เชื้อไวรัส , โรคเชื้อหุ้มสมองอักเสบ , โรคแอนแทรกซ์ , โรคปากและเท้าเปื่อย , โรคพิษสุนัขบ้า , โรคไข้หวัดนก รวมถึงกรณีที่เกิดจากสัตว์ทำร้ายคน นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น ส่งกลิ่นเหม็นของมูลสัตว์ การปล่อยน้ำเสียของมูลสัตว์ จากคอกที่เลี้ยง เสียรบกวนจากการร้องของสัตว์ อันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อมดังกล่าว

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 71 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลและประกอบกับตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 29 , มาตรา 50 ซึ่งบัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2551

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต ออกข้อบัญญัติไว้โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต และนายอำเภอควนขนุน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2551 ”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“ การเลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจฉิน

“ การปล่อยสัตว์ ” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“ เจ้าของสัตว์ ” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ ที่หรือทางสาธารณะ ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต

ข้อ 5 เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(1) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ได้แก่ โคน กระบือ สุกร สุนัข แมว ไก่ เป็ด ห่าน นกชนิดต่างๆ จระเข้ เต่า ตะพาบน้ำ ตะกวด งู โดยเด็ดขาด ซึ่งไม่ได้ปฏิบัติตามข้อ 5 (2)

1.1 เขตชุมชนที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น

1.2 เขตสาธารณะหรือเขตทางหลวงชนบท

- 1.3 เขตวัดหรือเขตสถานที่ราชการ
- 1.4 เขตสถานที่ท่องเที่ยว
- 1.5 เขตพื้นที่สวนยางพารา และสวนผลไม้
- 1.6 เขตพื้นที่นาข้าว

(2) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด หมายความว่า นอกจากจะกำหนดเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาดแล้วอาจจะกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงเกินกว่าจำนวนที่กำหนดก็ได้ ทั้งนี้ต้องกำหนดชนิดและประเภทของสัตว์ที่ห้ามไว้ให้ชัดเจน เช่น

2.1 เขตชุมชนที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น

- 2.1.1 สัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนม ได้แก่ โค กระบือ สุกร สุนัข แมว ฯลฯ
ต้องเลี้ยงไม่เกินกว่า 30 ตัว
- 2.1.2 สัตว์ปีก ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน นก ชนิดต่าง ๆ
ต้องเลี้ยงไม่เกิน 40 ตัว
- 2.1.3 สัตว์เลื้อยคลาน ได้แก่ จระเข้ ตะพาบน้ำ เต่า ตะกวด งู
ต้องเลี้ยงไม่เกิน 30 ตัว

2.2 เขตสาธารณะหรือเขตทางหลวงชนบท

- 2.2.1 สัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนม ได้แก่ โค กระบือ สุกร สุนัข แมว ฯลฯ
ต้องเลี้ยงไม่เกินกว่า 15 ตัว และต้องเลี้ยงห่างจากเขตสาธารณะหรือเขตทางหลวงชนบทอย่างน้อย 100 เมตร
- 2.2.2 สัตว์ปีก ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน นก ชนิดต่าง ๆ
ต้องเลี้ยงไม่เกิน 15 ตัว และต้องเลี้ยงห่างจากเขตสาธารณะหรือเขตทางหลวงชนบทอย่างน้อย 100 เมตร
- 2.2.3 สัตว์เลื้อยคลาน ได้แก่ จระเข้ ตะพาบน้ำ เต่า ตะกวด งู
ต้องเลี้ยงไม่เกิน 15 ตัว และต้องเลี้ยงห่างจากเขตสาธารณะหรือเขตทางหลวงชนบทอย่างน้อย 100 เมตร

2.3 เขตวัดหรือสถานที่ราชการ

- 2.3.1 สัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนม ได้แก่ โค กระบือ สุกร สุนัข แมว ฯลฯ
ต้องเลี้ยงไม่เกินกว่า 7 ตัว
- 2.3.2 สัตว์ปีก ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน นก ชนิดต่าง ๆ
ต้องเลี้ยงไม่เกิน 7 ตัว
- 2.3.3 สัตว์เลื้อยคลาน ได้แก่ จระเข้ ตะพาบน้ำ เต่า ตะกวด งู
ต้องเลี้ยงไม่เกิน 7 ตัว

2.4 เขตสถานที่ท่องเที่ยว

2.4.1 สัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนม ได้แก่ โคน กระบือ สุกร สุนัข แมว ฯลฯ
ต้องเลี้ยงไม่เกินกว่า 5 ตัว

2.4.2 สัตว์ปีก ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน นก ชนิดต่างๆ
ต้องเลี้ยงไม่เกิน 5 ตัว

2.4.3 สัตว์เลื้อยคลาน ได้แก่ จระเข้ ตะพาบน้ำ เต่า ตะกวด งู
ต้องเลี้ยงไม่เกิน 5 ตัว

2.5 เขตพื้นที่สวนยางพาราและสวนผลไม้

- ถ้าหากไม่ใช่พื้นที่สวนยางพาราและสวนผลไม้ของตนเองห้ามมิให้ผู้อื่นที่
ไม่ใช่เจ้าของพื้นที่นำสัตว์มาเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่ได้รับ
อนุญาตเจ้าของพื้นที่สวนยางพาราและสวนผลไม้

2.6 เขตพื้นที่นาข้าว

- ถ้าหากไม่ใช่พื้นที่นาข้าวของตนเองห้ามมิให้ผู้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าของพื้นที่นำ
สัตว์มาเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่ได้อนุญาตเจ้าของพื้นที่นา
ข้าว

(3) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่าง
หนึ่งดังนี้

หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้เขตพื้นที่ใดหรือทั้งหมดเป็นเขตที่
อนุญาตให้มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ชนิดใดก็ได้โดยกำหนดให้มีมาตรการป้องกันหรือเงื่อนไขอย่าง
ใดอย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้ประกอบการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังกล่าวต้องปฏิบัติหรือจัดการให้มีขึ้นทั้งนี้โดย
การนำ “มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการ” มากำหนดเพื่อมิให้เกิดปัญหาสุขภาพสิ่งแวดล้อม
สุขภาพหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดอาคารและ
สถานที่ คอกสัตว์ กรงสัตว์ ตัวสัตว์ การกำจัดมูลสัตว์และสิ่งปฏิกูลต่างๆ การบำบัดน้ำเสีย รวมทั้ง
การควบคุมโรคติดต่อ การฉีดวัคซีน เป็นต้น เช่น

3.1 เขตที่พักอาศัยเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท สุกร หากเลี้ยงตั้งแต่
20 ตัว ขึ้นไป ต้องจัดทำถังหมักแก๊ส (ระบบกำจัดมูลสุกร) อย่างน้อย 1 ถัง หรืออยู่ภายใต้การ
ควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลปันแต

3.2 เขตห่างจากชุมชนเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท โคน กระบือ สุนัข
แมว ไก่ เป็ด ห่าน นก ฯลฯ ต้องมีคอก กรงขัง หรือ มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ก่อให้เกิด
ความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือโดยวิธีอื่นใดก็ตามที่ไม่ทำให้เสื่อม และเป็น
อันตรายต่อสุขภาพ ต้องห่างจากเขตชุมชนไม่น้อยกว่า 300 เมตร หรืออยู่ภายใต้การควบคุมดูแล
ขององค์การบริหารส่วนตำบลปันแต ยกเว้นสัตว์ประเภทสวยงามที่เลี้ยงไว้ดูเล่น

ข้อ 6 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ 5 โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลป็นแต่ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลป็นแต่ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

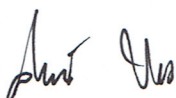
ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลป็นแต่ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ 8 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(บทกำหนดโทษของกรณีการฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา 29 คือ โทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท ตามมาตรา 73 วรรคสอง)

ข้อ 9 ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลป็นแต่ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551

(ลงชื่อ)

(นายสาโรจน์ บุญเรืองขาว)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลป็นแต่

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายปิติเลิศ สุวรรณเกษ)

นายอำเภอควนขนุน